

Foto Arnold Reyneveld

Landgoed in het Gelderse kastelendorp Vorden

Wonen op Wientjesvoort

Monumentenfotograaf Léontine van Geffen-Lamers fotografeert met veel plezier landgoederen, kastelen en buitenplaatsen. Als ze straks voldoende reportages heeft is ze van plan een monumentenboek samen te stellen.

Vooralsnog toont ze de sfeervolle reportages op haar eigen website. In Herenhuis alvast een voorproefje: Landgoed Wientjesvoort in Vorden, sinds 1999 in bezit van Yneke en Friso Woudstra.

In 1850 verrees op een kaalgeslagen stuk land aan de weg tussen Vorden en Ruurlo het statige huis Wientjesvoort. Aanleiding voor de bouw was de woningnood in lokale adellijke kringen. Twee zussen en een broer, de freules en baron Van Dorth tot Medler, waren na de dood van hun ouders door hun oudste broer min of meer het ouderlijk huis uitgejaagd. Deze broer, Zeno, wilde Huize het Medler voor zichzelf hebben en eiste hun vertrek. Aanvankelijk betrokken de drie boerderij De Bult. Die stond op het in allerijl aangekochte naburige landgoed, dat tot kort daarvoor onderdeel uitmaakte van kasteel De Wildenborch. De behuizing beviel echter matig en besloten werd elders op het terrein een nieuw huis te laten bouwen. Dat huis viel nèt iets groter, breder en hoger uit dan Huize het Medler. Ook kreeg het twee toegangstrappen, één voor de bewoners en één voor het personeel, wat huize het Medler niet had. Niet dat het daarom te doen was natuurlijk.

Pierre Cuypers

Het relatief jonge huis kan dus niet bogen op een oudere voorganger. De naam is ontleend aan een nabij gelegen herberg, in vroeger tijden Wenninckvoort en later Wientjesvoort genoemd; 'voort' verwijst naar een doorwaadbare plaats in een beekje of rivier. Over de identiteit van de ontwerper van het huis

heerst tot op de dag van vandaag onzekerheid. Een aannemelijke kandidaat is de toen net afgestudeerde Pierre Cuypers, die later furore zou maken met het Centraal Station en het Rijksmuseum in Amsterdam. Hij was een goede vriend van de familie Van Dorth tot Medler en heeft –dat weten we in ieder geval zeker- het koetshuis en het hekwerk van het landgoed ontworpen, evenals de neogotische Heilige Antonius van Paduakerk in Kranenburg, pal naast landgoed Wientjesvoort. De link is dan snel gelegd.

*'We kenden Wientjesvoort
al uit onze jeugd'*

Aantrekkelijke locatie

De huidige bewoners Yneke en Friso Woudstra kenden Wientjesvoort nog uit hun jeugd. Friso kwam er als kind al over de vloer. 'In eerste instantie viel ik voor het huis vanwege de natuur en het uitzicht', zegt Yneke. 'Toen ik vanuit het raam boven uitkeek over het landgoed en de Baakse Beek die er doorheen loopt, wist ik: dit is het. Pas later zijn we gaan inzien hoe bijzonder

de plek en haar geschiedenis is. Dat is iets wat groeide naarmate we hier langer woonden en er meer over ontdekten.'

Van het huis was bij de aankoop niet veel aantrekkelijks meer over. De gevolgen van de schoorsteenbrand in 1968 (zelfs de bovenverdieping was verdwenen) deden zich nog steeds gelden. 'Toen wij in 1999 gingen kijken was het in feite een ruïne. De eigenaren hebben nog een nooddak laten aanbrengen, maar het ontbrak ze aan de financiën om het huis definitief te herstellen. Het stond drieëndertig jaar zo goed als leeg', vertelt Yneke. Vanuit zijn vakgebied als (restauratie)architect wist Friso hoe je een klus van dit formaat het beste aan kunt pakken. 'We hadden op sommige momenten wel veertig mensen rondlopen! Soms dacht ik: waar doen we dit van? Maar de zaken gingen goed, dus ja, dan kun je dit doen.' In 2001 was het huis zo ver gerestaureerd dat ze er konden gaan wonen.

Traplopen

Een echt favoriete plek in het huis heeft Yneke niet. 'Ik zit wel graag in de keuken aan de grote tafel. Daar kan ik heerlijk op mijn gemak koffie drinken en de krant lezen.' Bij de restauratie is deze ruimte, waar het puin hoog opgestapeld lag, ingrijpend verbouwd. Het had bijvoorbeeld nauwelijks ramen. Om meer licht binnen te laten zijn er in de stijl van de andere ramen twee bijgemaakt. Het originele aanrecht kon gelukkig behouden

blijven. 'In de keuken eten we normaal gesproken. Daar hebben we alles bij de hand. Als er bezoek is gaan we naar boven, naar de Herenkamer om te ontvangen, naar de eetkamer om te eten. Het nadeel daarvan is dat alles met de lift naar boven gebracht moet worden. Hoewel ik daar inmiddels wel aan gewend ben. Net als het traplopen overigens.' De personenlift is op aanraden van een goede vriendin, die slecht ter been was, geplaatst. 'Omdat we fit waren en een lift in onze beleving iets voor bejaarden was, kwam dat twintig jaar geleden niet als eerste bij ons op. Nu ben ik er blij mee, het is handig als je bijvoorbeeld even naar zolder moet. Dat is toch vijf trappen op.'

Eyecatcher

De voorkant van het huis met hoog in de gevel de klok kan Yneke nog steeds in vervoering brengen. 'Als ik aan kom rijden denk ik echt van: goh, wat een mooi huis! Vooral 's avonds, als de buitenverlichting aan is. Dan ziet het er fantastisch uit.' De klok laat elk half uur van zich horen. Soms waaiert het lieflijke geluid via de schoorsteen de kamer binnen. Wel moet de klok twee keer per week handmatig opgewonden worden. 'En dat is best nog een werkje.'

Het onderhoud is sowieso veel werk. Yneke en Friso hadden zich dat van te voren niet zo gerealiseerd. 'Zonder personeel red je het niet op een plek als dit.' Er lopen daarom twee

*De klok laat elk
half uur van
zich horen*

klusjesmannen rond, één fulltime en één parttime. De tuinman komt twee dagen per week. Naast onderhoud moet er veel geregeld worden. 'In januari 2018 was er bijvoorbeeld die hele zware storm. Een tak was op de garage gevallen, de klokkentoren was scheef gewaaid en veel bomen lagen om. Dat moet dan weer op een of andere manier opgeruimd worden. We zijn altijd bezig. Maar zolang we fit zijn, gaat het goed. Het huis houdt ons fit.'

'In de keuken kan ik heerlijk op mijn gemak de krant lezen'

Uitdaging

Een pand met zoveel geschiedenis is een grote verantwoordelijkheid, aldus Yneke. 'Dat gevoel is veel sterker dan bij een gewoon huis. We zien het als onze grootste uitdaging om huis en landgoed zo goed mogelijk voor het nageslacht te bewaren.' Het stel heeft twee kinderen en hoopt dat één daarvan de boel op den duur overneemt. 'We gokken op onze dochter. Ze is gek op het huis en woont hier ook al; we hebben op het terrein voor haar en haar gezin een woning gebouwd. Ze maakt alles van nabij mee en begint te begrijpen wat het beheer van een landgoed -inclusief huis- inhoudt.'

Gezocht: bewoners van landgoederen, kastelen of buitenplaatsen

Monumentenfotograaf Léontine van Geffen-Lamers: 'Natuurlijk is het prachtig om een landgoed, kasteel of buitenplaats te bewonen. De mensen die ik spreek zijn zich daar goed van bewust. Maar het is niet alleen rozengeur en maneschijn. Het is hard werken om huis, bijgebouwen en de tuin te onderhouden. Onderhoud is belangrijk om het voor de volgende generaties in stand te houden. Vaak moet dit naast een baan en gezinsleven. Naar die persoonlijke verhalen ben ik op zoek.'

Wie interesse heeft en meer wil weten, kan mailen naar info@monumentenfotograaf.nl of bellen met 06 22 444 681.

